

Daniel Ligorio

Considerat per la crítica i el públic com un dels pianistes amb més projecció del panorama nacional, ha ofert recitals en solitari i amb orquestra a les sales i els festivals més prestigiosos del país, tot assolint grans èxits de crítica i públic. Xavier Montsalvatge va afirmar que “*L’art pianístic de Daniel Ligorio no enganya, perquè per sobre de tot és autèntic*”, referint-se a un recital a l’Auditorio Nacional de España, amb l’Orquestra de RTVE; també el crític Xavier Cester ha escrit que “*des de la inoblidable visita de Claudio Arrau no escoltàvem a Barcelona un Emperador pianísticament tan extraordinari*”, amb motiu de la seva interpretació del Concert núm. 5 de Beethoven al Palau de la Música amb l’OBC.

Els últims anys ha intervingut en projectes tan importants com l’enregistrament del *Concert per a piano i orquestra* de Joaquín Rodrigo per al segell Naxos; l’estrena internacional, amb motiu del cinquantenari de Juventudes Musicales de España, del *Concert per a dos pianos i orquestra, “Juventus”* d’Antón García Abril; l’enregistrament de la integral per a piano de Manuel de Falla, i la dels *Trios* de Turina per a piano violí i violoncel amb el Trio Arriaga, així com els àlbums sobre George Gershwin i recentment Enric Granados per a Warner Music. Des del 2005 és professor de piano i música de cambra al Conservatori Superior de Música del Liceu.

Els seus premis com a pianista i component de diversos grups de cambra li han obert les portes a importants gires, tant per Europa com Amèrica i l’Àsia, entre els quals destaquen el del Concurso Nacional de Juventudes Musicales de España, el Premi Infanta Cristina, o el de la Fundación Yamaha, i d’abast internacional el Kendall Taylor Beethoven Piano Prize, Quilter Piano Competition, Hopkinson Gold Medal & Sydney & Peggy Shimmin Piano Prize, com també l’International Tournament Competition i el primer premi del Concurs Gaetano Zinetti a Verona.

Ha col·laborat amb el Quartet Brodsky, Quartet de la Gewandhaus de Leipzig, Quartet de Praga, quartet Pezze Italiano, i amb els directors Marcello Bionti, Robert King, Josep Pons i les orquestres més prestigioses del país, com ara les simfòniques de Sevilla, Màlaga, Còrdova, Galícia, Múrcia, Extremadura, Orquesta Pablo Sarasate de Pamplona, Orquestra de RTVE, Orquestra Simfònica Gulbenkian de Lisboa... També cal destacar la seva col·laboració com a assessor musical amb el director Ventura Pons en l’enregistrament de fragments pianístics per a la seva pel·lícula *The food of love*.

Actualment prepara per al segell Naxos una gravació de *Trios americans*, així com una gira de concerts de presentació del seu més recent CD amb la integral per a piano de Manuel de Falla.
www.danielligorio.com

També et pot interessar

Estiu al Palau
Dilluns, 12 d’agost de 2019–20h
Sala de Concerts

Juan Pérez Floristán, piano
Guanyador del Concurs de Piano de Santander
Paloma O’Shea 2015

Preus: 25 euros

G. Ligeti: *Musica ricercata*
L. van Beethoven: *Sonata núm. 23, en Fa menor, op. 57, “Appassionata”*
M. Mussorgski: *Quadres d’una exposició*

Amb la col·laboració de:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

B 15600-2019

Daniel Ligorio, piano

Embruix a París

Estiu al Palau
Dilluns, 5 d’agost de 2019–20h
Sala de Concerts

Programa

Vivències i relats d’un sopar entre Manuel de Falla, Claude Debussy i Ricard Viñes

I

Records d’infantesa

Manuel de Falla: *Cortejo de gnomos*

Claude Debussy: “Doctor Gradus ad Parnassum”, de *Children’s corner*

Manuel de Falla: *Vals-Capricho*

Arribada a París

Claude Debussy: “Prélude”, de la *Suite bergamasque*

Manuel de Falla: “Danza de los vecinos”, d’*El sombrero de tres picos*

Claude Debussy: “Claire de lune”, de la *Suite bergamasque*

Llum i tempesta

Manuel de Falla: “Aragonesa”, de *Cuatro piezas españolas*

Claude Debussy: “Jardins sous le pluie”, d’*Estampes*

Tradicions

Manuelde Falla: “Danza del corregidor”, d’*El sombrero de tres picos*

Claude Debussy: “Menuet”, de la *Suite bergamasque*

Manuelde Falla: “Danza del molinero”, d’*El sombrero de tres picos*

II

Folklore i misticisme

Claude Debussy: “Pagodes”, d’*Estampes*

Claude Debussy: “Passapied”, de la *Suite bergamasque*

Manuel de Falla: “Dansa 1”, de *La vida breve*

Amistat

Claude Debussy: “La soirée dans Granade”, d’*Estampes*

Manuel de Falla: *Homenaje “Pour le tombeau de Claude Debussy”*

Somnis i temors

Manuel de Falla: “Pantomima”, de la *Suite de ‘El amor brujo’*

Manuel de Falla: “Danza del terror”, de la *Suite de ‘El amor brujo’*

Claude Debussy: *L’isle joyouse*

La màgia i l’embruix

Claude Debussy: *Primera arabesca*

Manuel de Falla: “Circulo mágico”, de la *Suite de ‘El amor brujo’*

Manuel de Falla: “Danza ritual del fuego”, de la *Suite de ‘El amor brujo’*

“Tot és això, tot això

i prou. I més, aquest, el qui

s’adora a si mateix,

com ara

l’aigua sabó,

la flama i la manigua,

un gra de comí i un raig de salfumant. [...]”

Màrius Sampere

“Tot és això”

Ens trobarem a fora, 2006

Comentari

El diàleg magistral Debussy-Falla, tan important, s’inicia quan el jove Falla arriba a París el 1907 i comença estudis amb aquest ja consagrat mestre de la modernitat.

Debussy ja havia consolidat la seva adhesió a l’estètica modernista de l’evocació, camí que d’alguna manera ja fa albirar la *Suite bergamasque* (ca. 1890, editada el 1905). El títol la relaciona amb el món poètic de Verlaine. Va cridar l’atenció entre la crítica el domini de les harmonies modals. El cèlebre “Clar de lluna” ja anuncia trets melòdics del *Faune* i preludia la gran obra pianística que arribarà poc més tard amb *Estampes*. “Doctor Gradus ad Parnassum” és la primera peça de la sèrie *Children’s Corner* que Debussy va dedicar cap al 1905 a la seva petita filla Chouchou. L’obra –exigent en tècnica i no pensada per a nens– obre un parèntesi en un moment de gran intensitat, situada cronològicament entre *Estampes*, *Images* i *Preludes*.

“Arabesque núm. 1”, de les dues *Arabesques* del 1888, publicades el 1891, ens introdueix al món del Modernisme, elegant, refinat, que lluirà les línies corbes en els seus repertoris i la seva obra arquitectònica.

Estampes inaugura l’estil del jardí, de l’evocació, de l’esperit poètic que tindrà poc després el seu apogeu en els *Preludis*. Debussy s’adhereix a l’interès exotista del seu temps, però amb un llenguatge que s’allunya de la simple descripció per anar a les essències evocadores que recullen, en “Pagodes”, regustos sonors de gongs de Bali, en “La Soirée dans Grénade” –que va gaudir de l’admiració de Falla–, essències més que citacions andaluses. La sèrie culmina amb la sutil “Jardins sous la pluie”. El pianista català Ricard Viñes va estrenar gran part de l’obra de Debussy *Estampes* el 1904.

L’isle joyeuse, acabada l’agost d’aquell mateix 1904 a Saint-Hélier, a l’illa de Jersey, és una obra que planteja serioses dificultats tècniques, que –en paraules del mateix Debussy– reuneixen la força i la gràcia; també fou estrenada per Viñes el 1905.

I també va ser aquest pianista qui va estrenar a París el 1909 –on Falla va acabar la sèrie– les *Cuatro piezas españolas*, de les quals forma part l’“Aragonesa” que avui escoltarem. Les altres peces per a piano de Falla programades avui: *Cortejo de gnomos* (1901) i *Vals-Capricho* (1902) pertanyen a l’època de joventut, quan el compositor brillava com a pianista. Tant *El amor brujo* (1915) com *El sombrero de tres picos* (1919) no van ser concebudes per a aquest instrument, sinó per a l’escena, encara que sobretot a partir de les versions d’Arthur Rubinstein van passar al primer plànol de l’èxit.

Jorge de Persia

Durada aproximada del concert: 120 minuts pausa inclosa